

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมสูงสุดจากบุคคลทั่วไป ทั้งในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก ดังจะเห็นได้จากการแข่งขันฟุตบอลโลกในปี 2000 ที่ประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีใต้เป็นเจ้าภาพ มีผู้ชมการแข่งขันทั่วโลกถึง 4.92 หมื่นล้านคน (เควิต อลาเวีย, 2549) ทำให้ประเทศต่าง ๆ มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลเกิดขึ้นมากมาย ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ เช่น การแข่งขันฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาโอลิมปิกเกมส์ และฟุตบอลโลก จากกระแสความนิยมของฟุตบอลที่เกิดขึ้นทั่วทุกมุม โลกนั้น ทำให้การแข่งขันฟุตบอลถูกปรับเปลี่ยนในเชิงธุรกิจมากขึ้น เช่น ฟุตบอลลีกของประเทศอังกฤษ ประเทศอิตาลี ประเทศสเปน ประเทศเยอรมัน รวมทั้งฟุตบอลลีกแถบเอเชีย เช่น ฟุตบอลลีกประเทศญี่ปุ่น ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม เป็นต้น ซึ่งสมาคมฟุตบอลของแต่ละประเทศจะมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้เกิดการจัดตั้งสโมสรที่มีระบบบริหารจัดการในเชิงธุรกิจกีฬา มีการพัฒนานักกีฬา บุคลากร ให้เป็นมืออาชีพ เกิดเป็นรายได้ผลประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ กลายเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลสำเร็จต่อเกมส์การแข่งขัน นอกจากนี้ยังมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังเช่น การแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งที่ 16 ที่ประเทศฝรั่งเศส มีประเทศเข้าร่วมการแข่งขันตั้งแต่รอบคัดเลือก 172 ประเทศ มีผู้เข้าชมการแข่งขันในสนามประมาณ 2.6 ล้านคน และผู้เข้าชมทางโทรทัศน์ประมาณ 37,000 ล้านคน มีรายได้ผลตอบแทนโดยรวม 1,000 ล้านดอลลาร์ต่ออเมริกา (ริงสรรค์ ธนะพรพันธุ์, 2544) สำหรับประเทศไทยผลกระทบทางเศรษฐกิจคือฟุตบอลอาชีพมีการสร้างงานของนักกีฬาฟุตบอลและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการกระจายรายได้และความเจริญสู่ชุมชน การส่งออกของนักกีฬา นำเงินตราเข้าประเทศ รัฐบาลมีรายได้จากการเก็บภาษี มีการผลิตสินค้าและอุปกรณ์กีฬาที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอล ผลกระทบทางสังคมคือ ค่านิยมต่อกีฬาเปลี่ยนไป ลดค่าใช้จ่ายทางด้านสาธารณสุข ลดค่าใช้จ่ายในการดูแลสังคม สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ (ลี มาวิน, 2547)

สภาพการณ์ยุคโลกาภิวัตน์ ฟุตบอลนับวันจะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กและเยาวชน การเล่นฟุตบอลนอกจากจะทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาแล้ว ยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รวมทั้งหลีกเลี่ยงอบายมุขและยาเสพติดได้ ดังที่อดีตประธานสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ โฮเซ่ ฮาเวลานจ์ (Jose Hawelange) ได้กล่าวว่า “ฟุตบอลไม่ได้เป็นเพียงกีฬานิดหนึ่งเท่านั้น แต่ฟุตบอลเป็นการฝึกชีวิตในรูปแบบหนึ่ง การใช้เวลาว่างของเด็กและเยาวชนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเขาอาจจะต้องต่อสู้กับยาเสพติด ดังนั้นจึงต้องเอาชนะ

ยาเสพติดด้วยการเล่นกีฬา ซึ่งหมายถึงการเล่นฟุตบอลนั่นเอง” ด้วยเหตุนี้ประเทศต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญกับกีฬาฟุตบอลมากขึ้นดังจะเห็นได้จากสมาชิกของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (Federation International de Football Association) ที่ปัจจุบันมีสมาชิกถึง 191 ประเทศ หรือในการแข่งขันฟุตบอลโลก ฟุตบอลชิงแชมป์ทวีป หรือฟุตบอลอาชีพในประเทศต่าง ๆ มีคนดูเป็นจำนวนมากทั้งในสนามแข่งขันและทางสื่อต่าง ๆ ทั่วโลก ทุกประเทศต่างพยายามพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาและวิชาการใหม่ ประกอบกับการมีโครงสร้างกับเครือข่ายของการพัฒนานักกีฬาที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ดี ทำให้หลายประเทศประสบความสำเร็จในด้านฟุตบอลเป็นอย่างดี (FIFA NEWS, 1995)

พัฒนาการฟุตบอลมีต้นกำเนิดจากทวีปยุโรปแพร่หลายสู่ทุกทวีป โดยแพร่หลายเข้ามาในประเทศไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และเริ่มมีการจัดการแข่งขันฟุตบอล ครั้งแรกใน พ.ศ. 2443 ณ ท้องสนามหลวง ความเจริญก้าวหน้าของฟุตบอลภายในประเทศได้แผ่ขยายกว้างขวางทั่วประเทศ ไปสู่สโมสรกีฬาต่างจังหวัดอย่างรวดเร็ว และได้มีการจัดตั้งสมาคมฟุตบอลสยามขึ้นใน พ.ศ. 2449 ซึ่งขณะนั้นฟุตบอลก็ยังไม่ได้รับความสนใจมากนัก จนกระทั่งในช่วง พ.ศ. 2504 จนถึงปัจจุบัน สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้จัดการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยรางวัลมากมายหลายรายการซึ่งทำให้เกิดความสนใจทั้งเยาวชนและประชาชนทั่วไป นับแต่นั้นมาฟุตบอลของประเทศไทยได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบันรัฐบาลให้ความสำคัญกับฟุตบอลอาชีพซึ่งได้กำหนดเป็นนโยบาย มีมติคณะรัฐมนตรี แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ 4 ปีสร้างกีฬาชาติและแผนกลยุทธ์การกีฬาแห่งประเทศไทย โดยทำเป็นโครงการฟุตบอลอาชีพนำร่อง ชื่อโครงการ “ไทยแลนด์ โปรวินเชียลฟุตบอลลีก” (พ.ศ. 2542-2546) โดยมีเป้าหมายสำคัญที่จะพัฒนากีฬาฟุตบอลของประเทศไทยให้เป็นกีฬาอาชีพเทียบเท่ากับนานาชาติ ทั้งยังเป็นการสร้างนักกีฬาในระดับภูมิภาค กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาฟุตบอลทั้งในด้านองค์กรกีฬา นักกีฬา บุคลากรกีฬา ผู้ชม และผู้ให้การสนับสนุนตลอดทั้งการสร้างรายได้ให้กับนักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องในการประกอบอาชีพอีกด้วย(การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2548)

ในการจัดแข่งขันฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ได้ดำเนินการโดยสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ มาเป็นลำดับ คือ การจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพโดยสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี พ.ศ. 2539 ฤดูกาลที่ 1 ได้จัดแข่งขันฟุตบอลอาชีพขึ้นเป็นครั้งแรก โดยใช้ชื่อการแข่งขันว่า “ฟุตบอลไทยแลนด์ลีก พ.ศ. 2539” (จอห์นนี่ วอล์กเกอร์ ไทยแลนด์ลีก) ใช้การแข่งขันแบบเหย้า – เยือน แบบพบกันหมด มีจำนวน 18 ทีมเข้าแข่งขัน ฤดูกาลที่ 2 ใช้ชื่อว่า “จอห์นนี่ วอล์กเกอร์ ไทยแลนด์ลีก 2540” เหลือทีมแข่งขัน 12 ทีม ฤดูกาลที่ 3 เปลี่ยนชื่อเป็น “คาลเท็กซ์พรีเมียร์ลีก 2541” ฤดูกาลที่ 4 “คาลเท็กซ์พรีเมียร์ลีก 2542” ฤดูกาลที่ 5 “คาลเท็กซ์พรีเมียร์ลีก 2543” ฤดูกาลที่ 6 เปลี่ยนชื่อเป็น “จีเอสเอ็มไทยลีก 2544/2545” ฤดูกาลที่ 7 “จีเอสเอ็มไทยลีก 2545/2546” ฤดูกาลที่ 8 เปลี่ยนชื่อเป็น “ไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก 2546/2547” ฤดูกาลที่ 9 “ไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก 2547/2548” ฤดูกาลที่ 10

“ไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก 2548/2549” ทีมสโมสรฟุตบอลกีฬาจังหวัดเข้าร่วมการแข่งขัน ได้แก่ สโมสรฟุตบอลจังหวัดชลบุรี และ สโมสรฟุตบอลจังหวัดสุพรรณบุรี (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย, 2549)

ในปี พ.ศ. 2542 การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้จัดทำโครงการแข่งขันฟุตบอลลีก เพื่อเป็นกีฬาอาชีพนำร่องของประเทศ ใช้ระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 – 2546 ใช้ชื่อการแข่งขัน “ไทยแลนด์โปรวินเชียลลีก” โดยใช้ระบบการแข่งขันแบบเหย้า – เยือน แข่งขันแบบพบกันหมด มีทีมจากสมาคมกีฬาจังหวัด จำนวน 12 ทีม เข้าแข่งขัน ต่อมาได้จัดแข่งขันแบบมีทีมขึ้นชั้นและตกชั้น ที่จะไปแข่งขันในปีถัดไป การจัดการแข่งขันดังกล่าว ได้ทำต่อเนื่องถึง 3 ฤดูกาลแข่งขัน (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2548)

การจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพร่วมกัน ระหว่างการกีฬาแห่งประเทศไทย กับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ (รวมลีก) ในปี พ.ศ. 2550 : ได้ลงนามร่วมกันจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ 4 รายการ ได้แก่ “ไทยแลนด์ พรีเมียร์ลีก” “ฟุตบอลลีก ดิวิชั่น 1” “ฟุตบอลลีก ดิวิชั่น 2” และ “ฟุตบอลไทยแลนด์โปรวินเชียลลีก” ประจำปี 2550 โดยการกีฬาแห่งประเทศไทย รับผิดชอบในการสนับสนุนทีมสโมสรฟุตบอลและงบประมาณจัดการแข่งขัน ส่วนสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ รับผิดชอบดำเนินการจัดการแข่งขัน 4 รายการ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2550)

การจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยที่ดำเนินการโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ ที่ผ่านมา ได้ประสบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ ซึ่ง สุพิตร สมาหิโต, ชัย นิมากร และนนชัย สานติบุตร (2547) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนานักกีฬาภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของภาครัฐและเอกชนอย่างเป็นระบบ: กรณีศึกษากีฬาเทนนิสอาชีพและกีฬาฟุตบอลอาชีพ พบว่าหน่วยงานของรัฐและองค์กรที่รับผิดชอบกีฬาฟุตบอลของชาติยังไม่ให้การส่งเสริมสนับสนุนการเล่นและการแข่งขันอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ไม่มีการเน้นพัฒนาทักษะความสามารถของนักกีฬาอย่างจริงจัง ระบบการจัดการแข่งขันฟุตบอลภายในประเทศระดับต่าง ๆ ยังไม่เป็นระบบ และไม่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมพัฒนามาตรฐานกีฬาฟุตบอลของประเทศ ขณะเดียวกันองค์กรบริหารการกีฬาฟุตบอลโดยเฉพาะระดับสโมสร ยังต้องบริหารงานภายใต้ข้อจำกัดด้านบุคลากรงบประมาณ และการสนับสนุนจากเจ้าสังกัด ทำให้สโมสรต่าง ๆ ขาดความเข้มแข็ง ด้วยเหตุนี้สโมสรฟุตบอลที่เป็นกำลังหลักจึงอยู่ในสภาพอ่อนแอและจำนวนลดน้อยลง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมพัฒนามาตรฐานกีฬาฟุตบอลสู่ความเป็นเลิศ และกีฬาฟุตบอลอาชีพตามที่ได้กำหนดไว้

การศึกษาวิจัยในการพัฒนาฟุตบอลอาชีพในระยะเริ่มต้น จากการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาวิจัยภายใต้กรอบแนวคิดเฉพาะด้าน ศึกษาตัวแปรแต่ละตัวเพื่ออธิบายเฉพาะเรื่องที่ศึกษาวิจัย ขาดการศึกษาในภาพรวมของการพัฒนาฟุตบอลอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หน้าที่การบริหารจัดการฟุตบอลอาชีพและปัจจัยหลักความสำเร็จฟุตบอลอาชีพ

ประเด็นปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ที่เกิดขึ้นดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องมีรูปแบบในการพัฒนาฟุตบอลอาชีพ ของประเทศไทย แต่เนื่องจากรูปแบบแนวทางการพัฒนาฟุตบอลอาชีพด้านต่าง ๆ ยังไม่ชัดเจนขาดการบูรณาการอย่างเป็นระบบ ประกอบกับขาดการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรที่จะมีการศึกษาวิจัยเรื่อง การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย โดยการสร้างรูปแบบตามหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิผู้เชี่ยวชาญ จากกลุ่มนักบริหาร กลุ่มนักวิชาการ และกลุ่มประสบการณ์โดยตรงด้านกีฬาฟุตบอล ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ได้รูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย อันจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ได้แก่ การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ คณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ สโมสรฟุตบอลอาชีพ และผู้ให้การสนับสนุนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย

คำถามนำสำหรับการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีคำถามนำสำหรับการวิจัยดังนี้คือ

1. แนวคิด หลักการและสาระสำคัญที่เกี่ยวกับการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย

มีอะไรบ้าง

2. สภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยเป็นอย่างไร
3. รูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยควรเป็นอย่างไร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกเป็น

1. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่การจัดการ ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่การจัดการของ Gulick and Urwick (1973), Hodgettes (1990), Robbins and Mukerji (1994), Bateman and Snell (1999), Dubrin(2000) และคนอื่นๆ โดยผู้วิจัยยึดแนวคิดของ Dubrin (2000) ซึ่งเป็นนักวิชาการคนล่าสุดที่รวบรวมแนวคิดเรื่องหน้าที่การจัดการของนักวิชาการคนอื่น ๆ ไว้

สาระสำคัญที่นำไปใช้ในการศึกษาสภาพฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยในปัจจุบัน และการสร้างรูปแบบฟุตบอลอาชีพ ได้แก่ 1. การวางแผน 2. การจัดองค์การ 3. การนำ 4. การควบคุม

2. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาฟุตบอลอาชีพ ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของ Richard (2000), Hall (2003), Gerrard (2005) Ozawa (2004), ชาญวิทย์ ผลชีวิน (2532), จุฑา ดิงศภัทย์ (2540), กฤษณะ สมจิตร (2545) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2547), งามอาจ ก่อสินคำ (2548) และคนอื่น ๆ โดยผู้วิจัยยึดแนวคิดของจุฑา ดิงศภัทย์ (2540) เกี่ยวกับตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาอาชีพ ได้แก่ ปัจจัยหลักความสำเร็จกีฬาอาชีพ

สาระสำคัญที่นำไปใช้ในการศึกษา สภาพฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยในปัจจุบัน และการสร้างรูปแบบ ได้แก่ 1. นโยบายและการส่งเสริมภาครัฐ 2. องค์กรหลักฟุตบอลอาชีพ 3. การจัดการแข่งขัน 4. นักฟุตบอลอาชีพ 5. บุคลากรฟุตบอลอาชีพ 6. ความนิยมและแฟนคลับ 7. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก 8. รายได้ธุรกิจและสิทธิประโยชน์ 9. สื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ 10. กฎหมาย (กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ) 11. ศาสตร์การ

3. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ระบบ ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ระบบ ของ Kast and Rosenzweig (1988), O'Brien (1990), Gilbert (1997) Akpabio (2000), วิจิตร ศรีสอ้าน (2523), ฌัฐนิภา คุปรัตน์ (2523) อุทัย บุญประเสริฐ (2529) และคนอื่น ๆ

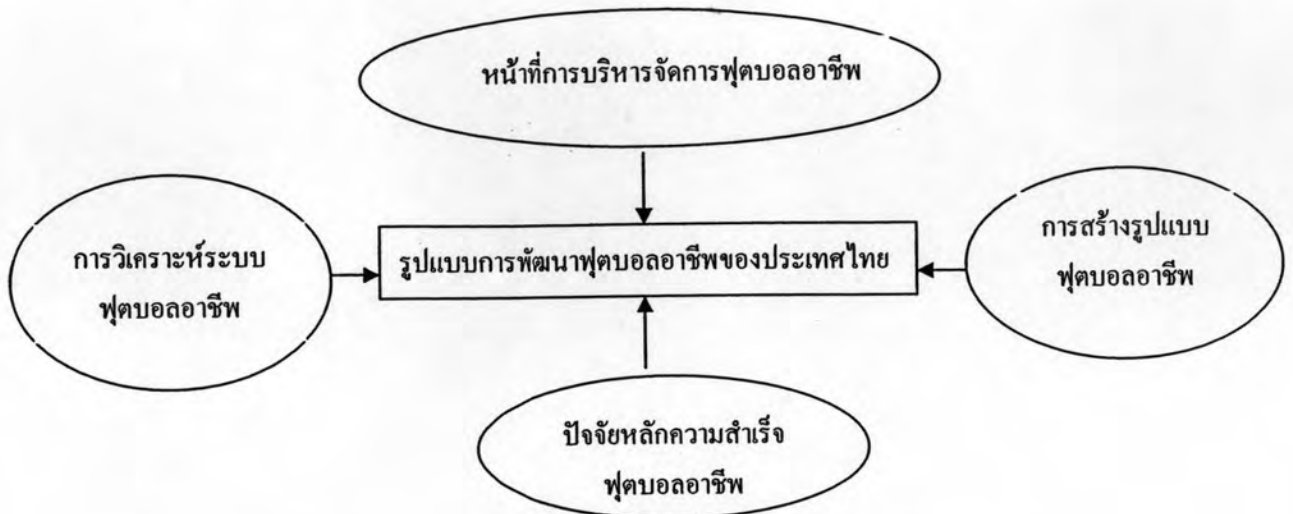
สาระสำคัญที่นำไปใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ คือ การวิเคราะห์ระบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพ ปัจจุบัน ได้แก่ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ 2) การสร้างรูปแบบ 3) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ

4. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ ของ Tosi and Carroll (1982), Bardo and Hartman (1982), Keeves (1988), Benishek (2000), อุทัย บุญประเสริฐ (2529), กรรณิกา เจิมเทียนชัย (2539), พูลสุข หิงคานนท์ (2540) อุทุมพร จามรมาน (2541) และคนอื่น ๆ

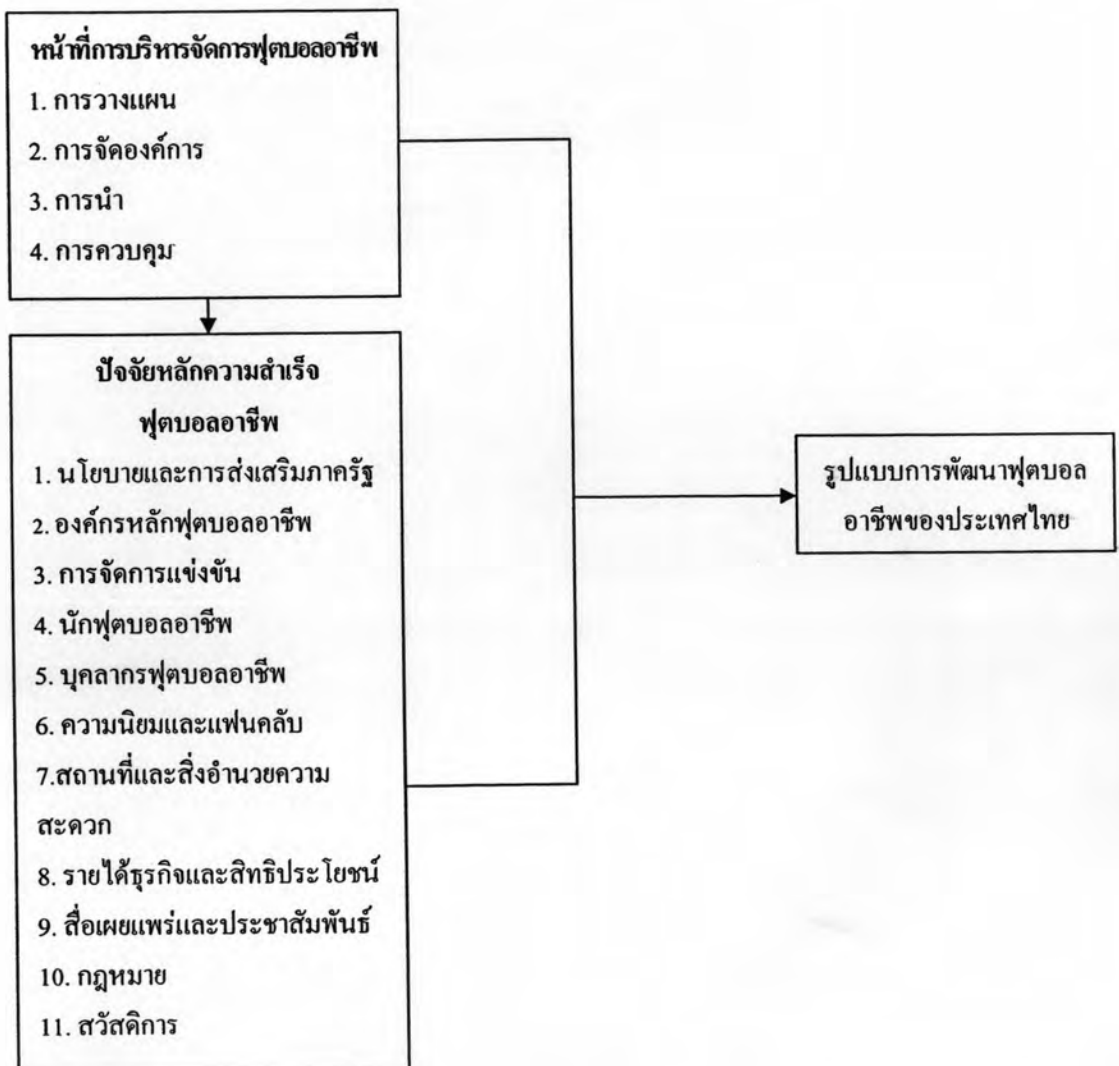
สาระสำคัญที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กระบวนการพัฒนารูปแบบ ได้แก่ 1. การศึกษาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง 2. การกำหนดหลักการและองค์ประกอบของรูปแบบ 3. การร่างรูปแบบ 4. การประเมินรูปแบบ

ผู้วิจัยสรุปความสัมพันธ์ของกรอบแนวคิดการวิจัยดังกล่าวข้างต้น กับรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ดังแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ของกรอบแนวคิดการวิจัยกับรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพ
ของประเทศไทย

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่องการนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของ
ประเทศไทย

ขอบเขตการวิจัย

1. การสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาฟุตบอลอาชีพ ของประเทศไทย ได้มีการสำรวจเฉพาะองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานฟุตบอลอาชีพ ไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก ประจำปี 2550 ได้แก่ การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ คณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ สโมสรฟุตบอลอาชีพที่เข้าร่วมการแข่งขันและบริษัทผู้ให้การสนับสนุน

2. รูปแบบฟุตบอลอาชีพในต่างประเทศ ได้มีการศึกษาเฉพาะประเทศอังกฤษ ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสิงคโปร์ และประเทศเวียดนาม

3. การประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ รูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ได้มีการประชุมสัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) จากกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มสื่อมวลชนฟุตบอล และ กลุ่มผู้มีประสบการณ์ฟุตบอลโดยตรง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย (A Professional Football Development Model of Thailand) หมายถึง รูปแบบขององค์ประกอบสำคัญ ที่แสดงถึงแนวทางการพัฒนาฟุตบอลอาชีพ ของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย หน้าที่การบริหารจัดการ และปัจจัยหลักความสำเร็จฟุตบอลอาชีพ ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ

ฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย (Professional Football of Thailand) หมายถึง การแข่งขันฟุตบอลอาชีพที่สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ จัดการแข่งขันประกอบด้วย ไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก ดิวิชั่น 1 ดิวิชั่น 2 โดยนักฟุตบอล นุคกลางฟุตบอลอาชีพและผู้ที่เกี่ยวข้องมีรายได้เพียงพอ สามารถยึดเป็นอาชีพหลักได้

ปัจจัยหลักความสำเร็จฟุตบอลอาชีพ (A Professional Football Key Success Factors) หมายถึง ปัจจัยหลักที่จำเป็นที่ส่งผลสำเร็จต่อการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย ด้านนโยบายและการส่งเสริมภาครัฐ ด้านองค์กรหลักฟุตบอลอาชีพ (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย คณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ สโมสรฟุตบอลอาชีพ) ด้านการจัดการแข่งขัน ด้านนักฟุตบอลอาชีพ ด้านบุคลากรฟุตบอลอาชีพ (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน) ด้านความนิยมและแฟนคลับ ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านรายได้ธุรกิจและสิทธิประโยชน์ ด้านสื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ ด้านกฎหมาย (กฎระเบียบ ข้อบังคับ) และด้านสวัสดิการ

การบริหารจัดการ (Management) หมายถึง การจัดการกระทำ (Intervention) โดยใช้กิจกรรมเฉพาะ ซึ่งเป็นผลมาจาก กระบวนการวินิจฉัย สภาพการณ์ปัจจุบัน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์กร โดยการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น ตามเป้าหมายขององค์กรนั้น

หน้าที่การบริหารจัดการ (Managerial Functions) หมายถึง หน้าที่สำคัญที่ผู้บริหารต้องดำเนินการในการบริหารจัดการองค์กร ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม

การวางแผน (Planning) หมายถึง การตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะดำเนินการอย่างไรให้บรรลุเป้าหมาย เป็นกระบวนการกำหนดเป้าหมายขององค์กร และวางแนวทางการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายนั้น ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันขององค์กร การกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย และกลยุทธ์การดำเนินงาน รวมทั้งการวางแผนด้านทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินงาน

การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดระบบการดำเนินงาน และกระบวนการจัดการทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย การจัดระบบบริหารองค์การ จัดทำแผนภูมิปฏิบัติ การจัดบุคลากรรับผิดชอบงานต่าง ๆ การจัดทำมาตรฐาน และรายละเอียดการปฏิบัติงาน การกำหนดภารกิจขององค์กร การจัดระบบการบังคับบัญชา และการประสานงาน การจัดระบบทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในองค์กร

การนำ (Leading) หมายถึง การอำนวยความสะดวกและการประสานงานเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายขององค์กร ต้องอาศัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วย การจูงใจ การตัดสินใจสั่งการ การสื่อสาร และการแก้ปัญหาความขัดแย้งของบุคลากรในองค์กร

การควบคุม (Controlling) หมายถึง การกำกับให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย และแผนขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย การตรวจสอบติดตาม การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน

สโมสรฟุตบอล (Football Club) หมายถึง สโมสรที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลอาชีพไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก ประจำปี 2550 ได้แก่ สโมสรพนักงานยาสูบ สโมสรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สโมสรโอสถสภา M-150 สโมสรการทำเรือแห่งประเทศไทย สโมสรธนาคารกรุงไทย สโมสร บีอีซีเทโรศาสน สโมสรมหาวิทยาลัยกรุงเทพ สโมสรธนาคารกรุงเทพ สโมสรทีโอที สโมสรราชนาวิ สโมสรสุพรรณบุรี สโมสรชลบุรี สโมสรทหารบก สโมสรนครปฐม สโมสรฟุตบอลขอนแก่น และสโมสรตำรวจ

ผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มผู้บริหาร (Administrative Group) หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญในการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอล โดยมีตำแหน่ง ดังนี้คือ

1. ผู้บริหารการกีฬาแห่งประเทศไทยที่รับผิดชอบกีฬาอาชีพ ตั้งแต่ระดับ 8 ขึ้นไป หรือ
2. กรรมการบริหารสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือ
3. กรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพไทยแลนด์พรีเมียร์ลีกประจำปี พ.ศ. 2550 หรือ
4. กรรมการบริหารสโมสรฟุตบอลที่เข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก ประจำปี พ.ศ. 2550 หรือ
5. ผู้บริหารบริษัท สนับสนุนการแข่งขันที่รับผิดชอบด้านกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่รองผู้จัดการขึ้นไป

ผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มนักวิชาการ (Academician Group) หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญในสถาบันอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ในการสอนฟุตบอล หรือมีผลงานทางวิชาการด้านฟุตบอล หรือดูแลรับผิดชอบทีมฟุตบอล

ผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มสื่อมวลชนฟุตบอล (Football Mass Media Group) หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการทำข่าวกีฬาฟุตบอล อย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป ทั้งหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ หรือวิทยุ

ผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มผู้มีประสบการณ์ฟุตบอลโดยตรง (Football Experienced Group) หมายถึง นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการทีม หรือสมาชิกสโมสร (แฟนคลับ) ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแข่งขันฟุตบอลอาชีพไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก ปี 2550

รูปแบบ (Model) หมายถึง แบบแผนที่แสดงโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ สำหรับรูปแบบการวิจัยครั้งนี้ เป็นรูปแบบเชิงข้อความใช้หลักเทียบเคียงแนวคิดปรากฏการณ์ และใช้การอธิบายเรื่องที่ศึกษา ประกอบกับการใช้แผนภูมิและแผนภาพต่าง ๆ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลจากการวิจัยก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ประโยชน์ด้านการบริหาร

ผลการวิจัยนำไปใช้เป็นประโยชน์แก่รัฐบาลและกีฬาแห่งประเทศไทยในการกำหนดเป็นนโยบายและการส่งเสริมพัฒนาฟุตบอลอาชีพที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศ

2. ประโยชน์ด้านวิชาการ

ผลการวิจัยช่วยให้นักวิจัยหรือนักวิชาการ นำไปใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาวิจัยเชิงลึกที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอลอาชีพ

3. ประโยชน์ด้านการประยุกต์ใช้

ผลการวิจัยช่วยให้องค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนากีฬาอาชีพอื่น ๆ ต่อไป